

Jan Kolpad in Julianapark

De familie Kol heeft generaties lang het bankiershuis Vlaer & Kol geleid, een der oudste bankiershuizen ter wereld. Het was Jan Kol III die voor een verdere ontwikkeling ten noorden van Utrecht (en dus ook Zuilen) op een perceel grond dat hij bezat, door de (ook toen al) bekende tuinarchitect Copijn, een park aan liet leggen. Het werd een volkstuin, die al snel de naam 'Tuin van Kol' kreeg. De heer Kol bood het de gemeente Utrecht tevergeefs aan, ondanks zijn toezegging de tuin nog uit te breiden met onder andere een hertenweide.

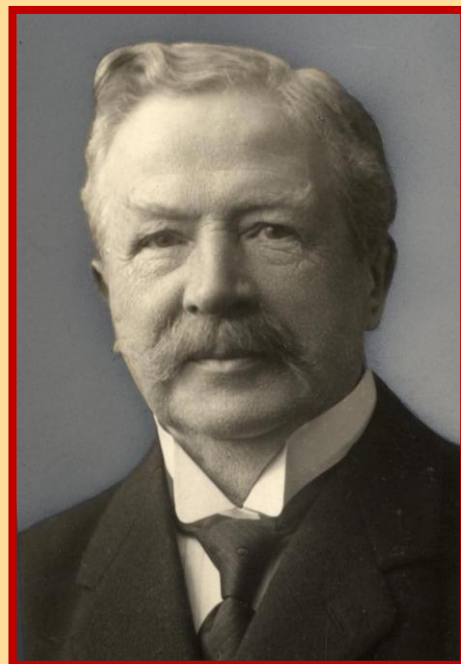
Na zijn overlijden hebben de erven Kol in 1928 het park voor de helft van de toen geldende grondprijs verkocht aan de gemeente Utrecht, met het beding dat het park ten minste voor 100 jaar als zodanig intact moest blijven.

Juni 1930 besloot de Utrechtse gemeenteraad dat het park voortaan Julianapark genoemd werd.

Daarmee verdween de naam van de man die zich zo heeft ingezet voor de groei van deze regio – Jan Kol III initieerde ook de komst van een deel van de fabrieken van Werkspoor naar Zuilen, waardoor Zuilen in veertig jaar groeide van iets meer dan 900 inwoners naar ruim 26.000 inwoners op het moment van annexatie.

Dankzij de medewerking van de Werkgroep Directe Voorzieningen van de gemeente Utrecht is het mogelijk geworden dat het joggingpad, dat rond het hele park ligt, voortaan 'Jan Kolpad' heet.

De onthulling van het bordje waarop deze naam wordt uitgelegd werd 22 maart – sterfdatum van Jan Kol III – gedaan door de man die het gebruik van het joggingpad in het Julianapark zo enorm stimuleerde: Marcel Reijmerink (U kent hem wel, hij werd uitgeroepen tot 'Zuilenaar van het Jaar'!)

Jan Kol III

De Daalseweg

Zaterdag 22 maart werd het bordje onthuld voor het Jan Kolpad, maar dinsdag 25 maart werd alweer een bordje onthuld. Ook dit keer dankzij de bereidwillige medewerking van de Werkgroep Directe Voorzieningen!

Tijdens het eerste 'Bevrijdingsbal' dat vanuit het Vorstelijk Complex in 2010 werd georganiseerd, tikte de heer H. Hoogenboom me op de schouder. 'weet jij van dat vergeten stukje van de Daalseweg?' vroeg hij. Ondanks mijn ruime kennis van Zuilen (sprak hij minzaam) moest ik op deze vraag het antwoord schuldig blijven. Geen idee waar de heer Hoogenboom het over had.

'Loop even mee, dan zal ik het je laten zien'. En zo liepen we even later van de speelplaats van de Beatrixschool (de locatie van het Bevrijdingsbal) naar de Prinses Margrietstraat en draaiden de eerste zijstraat rechts in, de Huis te Zuylenlaan. Dat stond ook duidelijk op het bordje, bij de ingang van de oprit naar twee woningen die wat verscholen tussen het groen staan. 'Kijk', zei de heer Hoogenboom, 'dit is ook nog een stukje van de Daalseweg. Je kunt het zien:

deze twee huizen stonden vroeger met de voorgevel aan de Daalseweg'.

De beide huizen die tegenwoordig uitzien op de achterzijde van de woningen aan de Prins Bernhardlaan

Enigszins overrompeld was ik wel. Prachtig! Hierover reed in de herfst van 1811 Napoleon Bonaparte, met 10.000 tot 13.000 manschappen! Daar moeten meer mensen van weten! Dus... ook de al eerder genoemde werkgroep was gecharmeerd van dit stukje historie. Het werd een bordje dat uitleg geeft over dit vergeten stukje van de Daalseweg. Er werd een extra tegel geplaatst waardoor het pad aandacht krijgt als onderdeel van de Daalsedijk-route, een wandel/fietsroute die in 2009 werd uitgezet: van het begin van de Daalsedijk tot de gemeentegrens Utrecht Maarssen (tegenwoordig Stichtse Vecht). Overigens heeft de

Historische Kring Maarssen onlangs de wandeling voortgezet met het boekje *Den Daalschen Dijk*, tot de grens met Breukelen.

Natuurlijk moet zo'n bordje dan onthuld worden door de heer H. Hoogenboom!

Nieuwe aanwinsten

Veel, heel veel nieuwe aanwinsten! Ir. Riemersma bracht vele documenten over de grote Argentijnse order van Werkspoor, én: een *Schaap Met Vijf Poten*, een leerstukje van de Gieterij, en een sigarettendover ter promotie van microgietwerk, en een foto van een zoetwaterfabriek die door Werkspoor werd gebouwd op het eiland Gran Canaria!

En... onze collectie straatnaamborden kreeg een welkome uitbreiding: de heer Van Tiel bracht ons een door hem zelf verwijderd bord (voor de sloop van de flats van de Pedagogebuurt).

En... mevrouw Donkervoort die een schaalte bracht, een relatiegeschenk dat haar broer kreeg die bij de Demka werkte. En... kom maar kijken!

StraatReünie Lelimanstraat & Jacob van Campenstraat

Mis het niet! Zondag 6 april is het zover, dan nodigen we van 14 tot 17 uur de (oud)bewoners van beide straten uit in het Museum van Zuilen om eens te zien wat we te vertellen hebben over hun straat!

Onze acties op internet

Als u meer van ons wilt zien: site:

www.museumvanzuilen.nl,

Facebook:

<https://www.facebook.com/pages/Museum-van-Zuilen/224105350991481>

en/of Twitter. Ook schrijven we iedere week een stukje historie op de site www.zoiszuilen.nl